

РЕШЕНИЕ

№ 1912

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 31.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11496** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от И. Й. – Изпълнителен директор, чрез старши юрисконсулт Е. М. против Решение № Ж-300/23.04.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-13-01-28/11.09.2020г., подадена от Н. ЕАД срещу [фирма]. Излага се подробна фактическа обстановка относно спора между жалбоподателя и енергопазпределителното дружество. Счита, че са налице нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на оспореното решение от една страна, а от друга навежда доводи за противоречие на решението, както с материалноправните разпоредби, така и на вътрешните правила на КЕВР. Иска от съда да отмени оспореното решение.

В с.з., жалбоподателят редовно призован, се представлява от юрк. М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна - КЕВР, се представлява от юрк. Б., която счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Моли да бъде отхвърлена жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призовано не изпраща представител и

не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомена не изпраща представител. Депозирано е становище от адв.П.-процесуален представител на дружеството, с което моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град като обсъди представените по делото доказателства и становището на страните намира за установено следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила с вх. № Е-13-01-28 от 11.09.2020 г. от Н. ЕАД срещу [фирма] (Е.), в която се възразява срещу отказ за преустановяване на електрическото захранване на [фирма].

В жалбата се твърди, че между Н. ЕАД и [фирма], обявено в несъстоятелност с Решение № 860 от 20.02.2019 г. по търговско дело № 252 по описа на Окръжен съд - [населено място] (Б.) за 2016 г., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк]- Шосето за С., съществуват нормативно установени отношения по смисъла на чл. 162 и чл. 95а от Закона за енергетиката (ЗЕ). Съгласно посочените текстове от закона, Н. ЕАД е императивно задължено като Доставчик от последна инстанция (ДПИ) служебно да снабдява и балансира производители, които ползват електроенергия за собствени нужди. Това нормативно задължение би било оправдано за Н. ЕАД, при условие, че клиентът действително е производител и заплаща предоставените му услуги, а в конкретния казус това е обективно невъзможно. Невъзможността произтича на първо място от факта, че по силата на горесцитираното съдебно решение и на основание чл. 630, ал. 2 от Търговския закон (ТЗ), съдът едновременно с обявяването на [фирма] в несъстоятелност е постановил и спиране дейността на предприятието. След като съдът е преценил, че очевидно с продължаването на дейността съответното неплатежоспособно дружество би увредило масата на несъстоятелността за Н. ЕАД още повече се поражда интерес за преустановяване снабдяването на дружеството в несъстоятелност, тъй като е налице явна липса за удовлетворяване. На следващо място, според жалбоподателя спирането на дейността на предприятието логично обосновава и факта, че ако [фирма] потребява електроенергия, то тя е за собствени нужди, но не и като производител. В тази връзка според Н. ЕАД е видно, че и правно, и фактически, разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ЗЕ в настоящия казус се явява приложима и относима. Ето защо за Н. ЕАД остава неясна мотивацията на Е., който вече година и половина преустанови снабдяването с електрическа енергия на несъстоятелното дружество. Посочените аргументи от Е. за отказ от прилагане на чл. 123, ал.1 от ЗЕ, и по-конкретно, че [фирма] не е „краен клиент“, се явяват неоснователни и необосновани.

Твърди се още, съгласно чл. 162 от ЗЕ, Н. ЕАД е било задължено да изкупува от [фирма] цялото количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, регистрирано с месечен сертификат за произход, по преференциални цени, определени съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3, с изключение на количеството електрическа енергия, необходимо за осигуряване експлоатационната надеждност на основните съоръжения, произведено над количеството електрическа енергия от комбинирано производство и количествата, които производителят ползва за собствени нужди и за собствено потребление в регистрираните от Е. места на присъединяване, като единствен краен клиент, присъединен към електропреносната мрежа. Вследствие изменението на ЗЕ през 2018 г. и спирането на дейност като производител, [фирма] не е подписвало индивидуален договор с Н. ЕАД, ползването на електроенергия за собствени нужди е

продължило, въпреки несъгласието на Н. ЕАД, и в тази връзка предоставените от последното услуги на основание чл. 35а и чл. 366, ал. 2 от ЗЕ е следвало да му бъдат заплащани по реда и начина, регламентирани в „Общи условия за доставка на електрическа енергия от доставчик на последна инстанция“, утвърдени от КЕВР и представляващи неразделна част от Лицензия № Л-408-17 от 01.07.2013 година.

Изложено е още, че ДПИ на Н. ЕАД подава към Е. агрегиран товаров график за всички свои клиенти. На база на регистрирания график и реално измерените количества, Е. изчислява и предоставя на Н. ЕАД почасов сетълмент за отчетния месец, както и почасовите цени за предизвикания от групата на ДПИ небаланс. В случаите на излишък на специалната балансираща група (СпБГ) на ДПИ, на основание на обобщеното извлечение за сетълмент, след приспадане на продадената електрическа енергия при излишък от разходите от предизвикания в групата недостиг, се формират реалните разходи, които ДПИ прави като координатор на СпБГ. Към тези разходи се добавят и разходите, направени от ДПИ за закупена електрическа енергия по график (в излишък) от Обществения доставчик. Въз основа на това се определя единична цена по абсолютна стойност за МВтч, по която се остойността индивидуалният принос за небаланс на всеки клиент на база измерените количества електрическа енергия. В случаите на недостиг на СпБГ на ДПИ, на основание на обобщеното извлечение за сетълмент на ДПИ от Е., след приспадане на продадената електрическа енергия при излишък от разходите от предизвикания в групата недостиг, се формират реалните разходи, които ДПИ прави като координатор на СпБГ. Въз основа на това се определя единична цена по абсолютна стойност за МВтч, по която се остойността индивидуалният принос за небаланс на всеки клиент на база измерените количества електрическа енергия. Предвид това. според обществения доставчик, [фирма] дължи на Н. ЕАД и суми по фактури за „разходи за балансиране“ в СпБГ на ДПИ. След месец ноември 2018 г., [фирма] е спряло плащанията си по издадените и изпратени фактури за доставена електрическа енергия и разходи за балансиране.

С писмо № Е.-1782#1 от 27.02.2019 г. Е. е отказало временното преустановяване на снабдяването с електрическа енергия на [фирма] с мотива, че чл. 123 от ЗЕ е предвиден само за крайни клиенти и не се отнася за производители, игнорирайки обстоятелството, че в конкретния случай е налице консумиране на електрическа енергия за собствени нужди. След вписването и обявяване в Търговския регистър към Агенцията по вписванията под рег. № 20190221135531 е вписано Съдебно решение № 860 от 20.02.2019 г. по търговско дело № 252 по описа на Б. за 2016 г., по силата на което съдът е обявил [фирма] в несъстоятелност и е прекратил дейността му на основание чл. 630, ал. 2 от ТЗ. В едномесечния законоустановен срок по чл. 685, ал. 1 от ТЗ Н. ЕАД е предявило своите вземания, възникнали до датата на обявяване откриването на производството по несъстоятелност, като в същото време е уведомило и Б., и назначения синдик на обявеното в несъстоятелност дружество, че същите задължения ще продължават да възникват и след датата на горепосоченото съдебно решение до момента, в който Е. не преустанови снабдяването с електрическа енергия на [фирма]. С писмо № 91-ПО-54, Н. ЕАД отново е поискало Е. да приложи чл. 123 от ЗЕ спрямо обявеното в несъстоятелност дружество, аргументирайки се с факта, че с публичното оповестяване на Решение №860 от 20.02.2019 г. съдът е прекратил дейността на некоректния длъжник на основание чл. 630, ал. 2 от ТЗ и обявеното в несъстоятелност дружество няма как да се явява „производител на електроенергия“.

Копие от искането е изпратено и до КЕВР, В Н. ЕАД не е постъпвал отговор. В писмо от Н. ЕАД до Е. с изх. № 91-Т.-15 от 14.08.2020 г., Н. ЕАД е посочило, че след влизане в сила на промените в Закона за енергетиката с Държавен вестник бр. 57 от 26.06.2020 г. във връзка с либерализирането на пазара на електрическа енергия и организиране на борсовия ѝ пазар, потреблението от топлофикационното дружество е многократно повишено. За пълнота е посочено и развитието на делото за несъстоятелност, но и достатъчно аргументи, че до влизане в сила на окончателен съдебен акт по несъстоятелността, Н. ЕАД настоява Е. да преустанови снабдяването с електрическа енергия на [фирма]. В отговор, Е. за пореден път е отказало преустановяване на снабдяването с електрическа енергия на [фирма] със същите мотиви.

Предвид изложеното, Н. ЕАД намира, че чрез отказа на Е. да приложи чл.123, ал. 1 от ЗЕ, Н. ЕАД е поставено в неравностойно положение и нелоялна конкурентна среда. До момента консумираната електрическа енергия от [фирма] от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. е в размер на 582 108 кВтч, в резултат на което просрочените задължения за електрическа енергия и разходи за балансиране са в размер на 170 642,63 лв. - главница и лихва за забава - 15 673,57 лв., изчислени до 31.08.2020 година. Въпреки че всичките вземания на Н. ЕАД са признати от съда в производството по несъстоятелност, интересът на обществения доставчик е да се спре натрупването на нови задължения и на поставянето му в по-неблагоприятно и неравностойно положение от това на дружеството в несъстоятелност, което по силата на съдебната воля е със спрени права на производител, а в същото време защитено именно поради това си качество.

Именно, във връзка с горното, Н. ЕАД е отправило искане до КЕВР операторът на електропреносната мрежа Е. да преустанови снабдяването с електрическа енергия на обекта на [фирма].

За изясняване на обстоятелствата по случая и предвид факта, че жалбата е подадена в КЕВР, на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на 06.10.2020 г. на Е. за извършване на проверка по компетентност, както и е изискано от електроразпределителното дружество да предостави информация относно изложеното в жалбата на Н. ЕАД. Становището на Е. е постъпило в КЕВР на 19.10.2020 г.

В цитираното становище се твърди, че кореспонденцията с [фирма] във връзка с поисканото временно преустановяване на снабдяването с електрическа енергия на [фирма], на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за енергетиката, е от м. февруари 2019 г., като Комисията е информирана за мотивите и на двете страни по случая. [фирма] е с валидна към момента Лицензия № Л-435-03/27.02.2015 г. с предмет: производство на електрическа и топлинна енергия, съгласно регистъра на лицензираните дружества, поддържан от КЕВР. Разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ЗЕ дава право на доставчиците от последна инстанция, общественият доставчик, крайните снабдители, производителите и търговците на електрическа енергия да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия. Доколкото при регламентиране на страните по сделките с електрическа енергия законът прави ясно разграничение между „производител“ и „краен клиент“, с писма с изх. № ЦУ-Е.-1782# 1/27.02.2019 г. и изх. № ЦУ-Е.-6335# 1/20.08.2020 Е. е изразило становището, че разпоредбата на чл.

123, ал. 1 от ЗЕ не може да намери приложение в конкретния случай. На основание на гореизложеното към настоящия момент за [фирма] не са налице предпоставки за преразглеждане на изразената вече позиция.

На 01.02.2021 г. в КЕВР е постъпило писмо от Е. с вх. № Е-13-41-5, в което е описано, че Е. спира процедурата по отстраняването на [фирма] от пазара на електрическа енергия, предвидена от 02.02.2021 г.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства и данни, е видно, че [фирма] като производител на електрическа и топлинна енергия не попадат в обхвата на лицата по смисъла на чл. 123, ал. 1 от ЗЕ, спрямо които може да се преустанови електрическото хранване, поради което е приел жалбата на Н. ЕАД като неоснователна и с оспореното решение е прекратил производството по същата.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Първоначално същата е подадена срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по възникнал спор между лицензианти, във връзка с което е и настоящото дело. След образуване на делото, КЕВР се е произнесла по спора с решение № Ж-300/23.04.2021г., което е и предмет на настоящото дело.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-300/ 23.04.2021г. на КЕВР е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, следва безспорен извод, че решението е издадено от компетентен орган .

Решението е издадено в изискуемата писмена форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото. Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение.

Не се спори от страните по делото, че до измененията и допълненията в Закона за енергетиката (ЗЕ) (обн. в ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 01.07.2018 г.), жалбоподателят Н. ЕАД е бил задължен на основание чл. 162 от ЗЕ да закупува от [фирма] цялото количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, регистрирано с месечен сертификат за произход по преференциални цени, определени съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, с изключение на количеството електрическа енергия, необходимо за

осигуряване експлоатационната надеждност на основните съоръжения, произведено над количеството електрическа енергия от комбинирано производство и количествата, които производителят ползва за собствени нужди и за собствено потребление по смисъла на чл. 119, ал. 1 от ЗЕ, или има сключени договори по реда на Глава девета, раздел VII, или с които участва на пазара на балансираща енергия, или която е потребявана от небитови клиенти, които не са на бюджетна издръжка, и които производителят с преобладаващ топлинен товар за стопански нужди снабдява с топлинна енергия. Към настоящия момент компенсирането с премия на производители на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия с обекти с обща електрическа инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW, регистрирано с месечен сертификат за произход по преференциални цени се извършва по реда на чл. 162а от ЗЕ. Между Н. ЕАД и [фирма] има отношения и в качествата им съответно на ДПИ и производител на електрическа енергия, присъединен към преносната мрежа, купуващ енергия за собствено ползване.

Няма спор и по отношение на обстоятелството, че [фирма] е титуляр на Лицензия № Л-435-03/27.02.2015 г. за извършване на дейността "производство на електрическа и топлинна енергия", която лицензия не е отнета по смисъла на чл. 59 от ЗЕ и Глава четвърта от Наредба № 3, поради което [фирма] има качеството на „производител“.

В закона не е предвидена възможност за преустановяване на електрическото захранване на лицата – производители, тъй като това би пречатвало упражняването на лицензионните права, с оглед факта, че съоръженията, с които се осъществява дейността, също черпят и следва да се захранват с електрическа енергия.

Следователно при подробен анализ на гореизложеното, съдът намира, че правилно [фирма] е отказало преустановяване на електрическото захранване на [фирма], поради което изводите на КЕВР са правилни.

В този смисъл, правилно и законосъобразно КЕВР е приел, че на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 следва да се прекрати административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-01-28 от 11.09.2020г. на НЕК ЕАД срещу Е. ЕАД, поради което обжалваното решение на КЕВР се явява правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал.1 и 2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от И. Й. – Изпълнителен директор, чрез старши юрисконсулт Е. М. против РЕШЕНИЕ № Ж-300/ 23.04.2021г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-13-01-28/11.09.2020г., подадена от Н. ЕАД срещу [фирма], като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) сумата в размер на 300 лв., разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението

Съдия: